

‘ಇ... ಅದಕ್ಕೆನಂತೆ... ಇನ್ನೇನಾದ್ದು...’

ಅವಳು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಗ್ಗಿದಳು.

‘ಕೋಟ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ತಿಳಿಸ್ತಿನಿ... ಕವ್ವ ಆದ್ದೆ ಹೇಳಿ ಯಾರನ್ನಾದ್ದು ಕಳಿಸ್ತಿನಿ... ಈ ಹುಡುಗು?’

‘ನಮ್ಮೊನು.’

ಇನ್ನೊಸ್ಟ್ ಕ್ರಾರ್ ಟೀಬಿಲ್ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿದ. ಹೊರಗೆ ಶಬ್ದವಾಯಿತು.

ತಕ್ಕಣ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ‘ಮೊನ್ನೆ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದಳ್ಲ, ಆ ಬದ್ದಾರ್... ಅವನ ಹತ್ತು ಬಿಡು ಇವರನ್ನು. ಅಂ... ಹಂಗೇ ನೋಡಿರು ಮತ್ತೆ, ಗೊತ್ತುಲ್ಲ’ ಎಂದ ದಪ್ಪ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಇದ್ದಂತೆ ಸರಸೂ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು, ನಾಗೇಂದ್ರ ಪೋಟ್ಟಣ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟಾಗ ಆತ ಅವರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಇನ್ನೊಸ್ಟ್ ಕ್ರಾರ್ ಕಡೆ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸಿದ.

‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಹೇಳಬು.’

ಅವನು ಬಾಲಾಚಿ ಇದ್ದ ಸೇಲ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಬಿಳಿ ಅಂಗಿ, ಬಿಳಿ ನಿಕ್ಕರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಗೋಡೆಗೆ ಬರಿ ಕುಳಿತು ಎತ್ತಲೋ ಮುಖ ಮಾಡಿದ್ದ ಅವನು ಸೇಲ್‌ನ ಬಾಗಿಲು ಬಳಿ ಶಬ್ದವಾದದ್ದು ಕೇಳಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

ಒಳಗೆ ಬೆಳಕು ಅಷ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಂದವರು ಯಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮುಖ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದ. ನಿತಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಸರಸೂ ಎರಡು ಕ್ರಾನಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆದಳು. ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದ ಅವಳು ಉಕ್ಕೆರುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಶ್ರಣ ಭಾವಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ತಡೆಹಿಡಿದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೀರಿ ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾದವು. ಅವಳಾಗರಿವಿಲ್ಲರೇ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದಳು. ಅವಳು ತನ್ನದೆಳ್ಳಿವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾಗೇಂದ್ರನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸತು. ಅವನಿಗೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಲ್ಲವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಎಂದೂ ಕಾಣಿದ ಹಲವು ವಿವರಗಳು ಅವನೋಳಗೆ ನೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಂಬ ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದವನು ಒಂದಪ್ಪು ಸೆಡಿಲವಾದ. ಬಾಗಿಲಿನ ಸರಳಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆನಿಸಿದ. ಸರಸೂ ಅದಕ್ಕೂರಿದಳು.

ಜೊತೆಗೆ ಬಂದ ಹೇದೆ, ‘ನಿನ್ನ ನೋಡಕ್ಕೆ ಬಂದಾರೆ... ಬಾ’ ಎಂದ.

ಬಾಲಾಚಿ ಬಾಗಿಲು ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಇದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮುಖ ಹೆಚ್ಚೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಕೊಡಿತು. ಕೈಚಾಚಿದರೆ ಸಿಗುವಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಅವನು ಮುಖಿ ಕಡೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ.

ಸರಸೂ ನಾಗೇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೈಸೂರ್‌ಪಾಕ್ ಪೋಟ್ಟಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಿಟ್ಟಿ ಮುಷ್ಟಿಗೆ ಸಿಗುವಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಅವನು ಮುಖಿದ ಕಡೆ ಚಾಚಿದಳು. ಅವನು ಸುಮನ್ನಿದ್ದ.

‘ತೋಗೋ...’ ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು.

ವಿಚಿತ್ರ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನಂತೆ ಅವನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಳಿಗೆ ಸರಿದ. ನಾಗೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಆತ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಸರಸೂ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಅವನ ಬಾಯಿಗಲಿಸಿ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರ್ಥನ್ನು ತುರುಕಿದಳು. ಮರುಕ್ಕಣ ಇಡೀ ಪೋಟ್ಟಣವನ್ನು ಅವನ ಮುಖಿಕ್ಕೆ ವಸೇದಳು. ಹತಾತ್ ಆಫಾತದಿಂದ ಅವನು ಮುವಿತ್ತಿದ. ಸರಸೂ ತನ್ನೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒಗ್ಗುಡಿಸಿ ‘ಫಳಾರ್’, ಫಳಾರ್’ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರಿಗೆ ಬಿಗಿಯತ್ತುಲ್ಲೇ ಇದ್ದಳು. ಅವನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ವಾಲಿದ. ಅವಳೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಉಳಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿವ ಮುಂಚೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆದು